al-Rad Surah 13

(Åskan) förmodligen en uppenbarades från Mecka

Prolog

Jag känner ofta en motvilja mot att kommentera Koranens texter, medveten om att min stil och mina resurser är otillräckliga. Liksom med sura 6, "Boskapen", känner jag mig otillräckligt utrustad för att förklara den nuvarande suran. Men vad ska jag göra när jag inser att vår generation behöver ta emot Koranen med en detaljerad förklaring av dess natur, metod, ämne och mål? Tyvärr har människor rört sig för långt från den miljö i vilken Koranen uppenbarades, och från dess syfte och mål. De är knappast medvetna om dess innebörd och dimensioner. Inte ens dess terminologi förmedlar dess sanna betydelser för dem. Människor idag lever i ett tillstånd liknande det som Koranen ställdes inför vid tidpunkten för sin uppenbarelse, men de använder inte Koranen för att möta denna jahiliyyah (okunnighet) på samma sätt som de tidiga muslimerna gjorde. Utan sådan handling kan människor inte börja formulera en riktig förståelse för Koranen och dess hemligheter, eftersom sådana hemligheter förblir en stängd bok för dem som sitter overksamma, ovilliga att agera enligt Koranens vägledning.

Trots detta blir jag överväldigad varje gång jag försöker kommentera Koranen. Det är omöjligt för mig att uttrycka i ord och meningar det jag känner, när jag lyssnar på Koranen eller reflekterar över dess text. Jag inser därför hur stor klyftan är mellan de känslor Koranen väcker inom mig och det jag presenterar för mina läsare.

Jag är också djupt medveten om den stora klyfta som skiljer vår generation från den generation som tog emot Koranen direkt. Koranen talade direkt till dem, och de kände dess rytm, såg dess bilder, uppskattade dess inspiration och förstod dess antydningar. De interagerade med den och gjorde sitt gensvar tydligt. De strävade efter att uppfylla dess budskap i sitt sätt att leva och i sin konfrontation med dess motståndare. De lyckades åstadkomma något som, enligt alla mått, var mirakulöst på kort tid. De genomgick en total omvändning i sina känslor, koncept och sitt liv i allmänhet, och skapade en liknande och fullständig förändring i sina gemenskapers liv, i mänskligt liv generellt och i den väg mänsklighetens historia skulle ta fram till tidens slut. De drack ur Koranens källa, utan något mellanled mellan dem och Koranen. Deras öron upplevde dess musik, när den först talades, och de uppskattade dess värme och inspiration. Därför tog de omedelbart steg för att forma sina liv och tankar i enlighet med dess principer, värderingar och de sanningar den presenterade!

I kontrast till detta formar vår nuvarande generation sitt livsmönster enligt olika filosofiska tillvägagångssätt, utan att inse att motståndarna till sådana tillvägagångssätt också är dödliga, och därmed utsatta för alla typer av misstag. Vidare, när vi betraktar vad de tidiga muslimerna åstadkom inom sig själva och i världen runt omkring dem, något som var mirakulöst enligt all tänkbar standard, försöker vi förklara sådana prestationer genom att använda vår egen logik, baserad på olika standarder och värderingar, som fundamentalt skiljer sig från deras. Därför misstar vi oss ofta när vi försöker förstå deras motiv och mål samt uppskatta resultaten de uppnådde. Vi glömmer att de omformades till en ny skapelse av Koranen.

Jag vädjar till mina läsare att inte göra förståelsen av min bok till sitt mål. De bör läsa den för att närma sig Koranen, sedan lägga boken åt sidan och gå till Koranen som den är. De kan inte göra det om de inte hänger sig åt att implementera och uppfylla dess värderingar och principer i sina liv, medan de står emot motståndskrafter under dess baner.

Detta var min första tanke när jag började betrakta denna sura, som om jag läste den för första gången, även om jag har läst och hört den otaliga gånger. Koranen ger dig lika mycket som du ger till den. Varje gång öppnar den sig för dig med nytt ljus, inspiration och rytm och ger så mycket som du är beredd att ta emot. Den låter ny varje gång, som om du aldrig hade läst, hört eller kommit i kontakt med den tidigare.

Denna nu nämnda suran är anmärkningsvärd, med samma rytm och atmosfär från början till slut. Ändå ger den oss en mängd bilder, känslor och tankar som fyller vår fantasi och tilltalar våra hjärtan och själar på alla tänkbara sätt. Med sitt strålande ljus och sina oändliga betydelser reser den vidare.
Fotnot sida 122
Den koraniska musikaliska rytmen använder en mängd olika element, inklusive harmonin mellan platsen och sättet för artikulationen av enskilda ljud inom ett enda ord, ljudharmoni i varje mening eller fras, typen av långa vokaler som valts och de långa vokalerna och konsonanterna som används i de sista orden i varje vers. [Jag har diskuterat detta ingående i min bok *Al-Taşwīr al-Fannī fi al-Qur'ān.*] Alla rytmelement som används i denna sura är konsekventa genom hela texten, förutom de långa vokalerna och konsonanterna i slutorden på verserna. Vi noterar att de första fem verserna använder ord med ett `non (fin)`-slut. Resten av suran använder en lång `a (ā)` följt av en plosiv eller semiplosiv konsonant, såsom `aab (āb)`, `aad (ād)`, `aal (āl)`, `aar (ār)`.

Trots uppgifterna i vissa exemplar av Koranen, där det anges att suran är en uppenbarelse från Medina, hävdar vi att den uppenbarades i Mecka. Detta framgår tydligt av dess ämnesinnehåll, dess angreppssätt och den allmänna atmosfären och stämningen, vilket märks tydligt av alla som är väl bekanta med Koranen. Suran tar med det mänskliga hjärtat på en storslagen resa och visar universum i en rad spektakulära bilder: himlarna som är höjda utan stöd; solen och månen som följer sina banor under en bestämd tid; natten som täcks av dagen; jordens yta med sina fasta berg och flödande floder; trädgårdar, växter och dadelpalmer med olika former, smaker och färger som ändå växer på angränsande mark och bevattnas med samma vatten; blixten som skapar rädsla och hopp; åskan som förhärligar och prisar Gud; änglarna som står i vördnad; åskvigg som Gud riktar mot vem Han vill; moln tunga av regn som faller över flodbäddar, och skummet som försvinner till intet och låter det som är av värde bestå.

Suran följer det mänskliga hjärtat vart det än försöker fly. Denna förföljelse bygger på Guds absoluta kunskap, som omfattar varje liten detalj, inklusive vad som är dolt eller synligt i fullt dagsljus. Det är kunskapen som registrerar varje flyktig tanke hos varje levande varelse. Samtidigt omfattar Guds kunskap allt som ligger bortom mänsklig uppfattning, inklusive vad varje hona bär på och allt som minskas eller ökas under en graviditet.

Fotnot sidan 123:
Trots uppgifterna i vissa exemplar av Koranen, där det anges att suran är en uppenbarelse från Medina, hävdar vi att den uppenbarades i Mecka. Detta framgår tydligt av dess ämnesinnehåll, dess angreppssätt och den allmänna atmosfären och stämningen, vilket märks tydligt av alla som är väl bekanta med Koranen.

Suran ger en uppfattning om Guds makt som omfamnar hela universum: det dolda och det synliga, det stora och det lilla, det närvarande och det avlägsna. Den del av universum som människans förmågor kan föreställa sig är verkligen både storslagen och imponerande.

Dessutom innehåller suran liknelser som presenteras i levande, rörliga scener och bilder. Det lägger även till en bild av Domens dag, med dess glädje för vissa och lidande för andra, samt människors reaktioner på båda. Det finns även korta hänvisningar till tidigare generationers öden, hur de uppförde sig, och hur de blev föremål för Guds lag och dess verkan.

Detta är i korthet de huvudsakliga teman och frågor som tas upp i suran. Suran är även anmärkningsvärd för sitt konstnärliga sätt att presentera dessa frågor. Den övergripande ramen för presentationen är universum, med dess märkvärdiga fenomen och spektakulära bildspråk. Men här finns en särskild stämning som skapas av kontrasterande naturliga scener och fenomen: himmel och jord; sol och måne; natt och dag; föremål och skuggor; berg som står fast och rinnande floder; meningslös skum och genomträngande vatten; närliggande men olika jordstycken; dadelpalmer, både i kluster och enskilda, och så vidare.

Detta kontrastelement går djupare och omfattar alla betydelser, handlingar och öden, där abstrakta kontraster ekar de fysiska, för att fullända atmosfären. Vi ser tydligt motsatser inom Guds överlägsna makt, då Han sätter sig själv på tronen och underkastar både solen och månen; embryon i livmodern får ibland kortare och ibland längre tid för utveckling; den som viskar och den som talar högt; den som rör sig försiktigt om natten och den som går öppet i dagsljus; rädsla och hopp som återupplivas genom blixtens ljus; Guds lovsång genom åskan och änglarnas fruktan. Den sanna bönen som riktas till Gud ställs mot den falska som riktas till avgudar. På samma sätt ser vi kontrasten mellan de som vet och de som är blinda; de tidigare uppenbarelsernas folk som är förtjusta i Koranen och de som förnekar delar av den; annullering och bekräftelse i Guds register. Allt i suran: dess betydelser, riktningar och rörelser, använder kontrastens element till fullo.

En annan aspekt av den enastående harmonin i stilen ses i att suran, genom att den skapar en bakgrund av naturbilder och hänvisningar till himmel och jord, sol och måne, åska och blixtar, åsknedslag och regn, också nämner det som bärs i djurens livmödrar, kopplat till en hänvisning om "hur mycket livmodern kan förkorta eller förlänga [röra sig i dräktighet]." Dessa två aspekter harmonierar med det vatten som rinner i flodfårorna och växternas tillväxt.

Harmoni är en konsekvent aspekt av den koraniska stilen. Allt detta förklarar delvis varför jag känner mig otillräcklig och tveksam inför att ta mig an Koranens suror med min bristfälliga stil. Men återigen är behovet starkt, eftersom människor i vår generation inte lever i enlighet med Koranen. Därför ber jag om Guds hjälp och stöd i denna uppgift.

***